

چهره به چهره

پایان طلسم ماهینی

بیشتر از ۵۰۰ روز بعد از آخرین پاس گل برای پرسپولیس در جریان یک مسابقه لیگ برتری، حسین ماهینی با یک سانتر تماشایی، علی علیپور را در موقعیتی ایده‌آل برای باز کردن دروازه نساجی قرار دارد. سانتر دیدنی و دقیق مدافع راست پرسپولیس، هم طلسم طولانی مدت این بازیکن را شکست و هم هواداران قرمزها را از وحشت چهارمین تساوی پیاپی در لیگ برتر نجات داد.

در جریان نبرد بانساجی، ماهینی یکی از آماده‌ترین مهره‌های تیم برانکو به شمار می‌رفت اما چه اتفاقی افتاد که او ناگهان توانست همه انتقادهای در ریل بزند و بعد از مدت‌ها، دوباره به مهره محبوب سکوها تبدیل شود؟ به نظر می‌رسد حرف و حدیث‌های روزهای گذشته، تاثیر زیادی در بازگشت مرد شماره ۱۳ سرخپوشان به کیفیت مطلوب گذشته داشته‌اند.

البته که این درخشش، تنها مربوط به یک مسابقه بوده و برای صحبت از «بازگشت» ماهینی هنوز کمی زود به نظر می‌رسد اما تردیدی وجود ندارد که انگیزه او برای درخشیدن در ترکیب تیم، از همیشه بیشتر شده و دیگر نشانه‌ای از «بی‌تفاوتی» در ساق‌های این فوتبالیست دیده نمی‌شود.

هم برای تیمش کارایی نداشته است. او برای مدت زیادی با مصدومیت دست و پنجه نرم کرده و در شرایط فعلی با آمادگی مطلوب فاصله زیادی دارد. شاید حتی تعداد آسیب‌دیدگی‌های هادر این سال‌ها، موجب شوند او دیگر هرگز به کیفیتی نزدیک به کیفیت گذشته‌اش نرسد. تعویض کردن بازیکنی که در این چند سال حتی یک بازی ۹۰ دقیقه‌ای انجام نداده، کاملاً منطقی به نظر می‌رسد اما دژاگه هنوز حاضر به کنار آمدن یا این حقیقت نیست که دوران باشکوهش دیگر تمام شده و مربی‌ها نمی‌توانند به خاطر اسم بزرگ او، تیم‌شان را در معرض ریسک قرار بدهند. اشکان به جای تعقیب توشاک در کنار نیمکت، باید آمادگی‌اش را برای روزهای دشوار تراکتورسازی در این فصل به دست بیاورد و روی موفقیت باشگاه تمرکز کند. چرا که عملکرد او تا امروز ایداقابل دفاع نبوده و حالا این رفتار خشمگینانه، فشارها را علیه این بازیکن بیشتر خواهد کرد. هیچ کس انتظار ندارد اشعه در تراکتور به خوبی روزهای بازی برای هر تا و ولفسبورگ باشد اما او حداقل باید به اندازه دستمزدی که از تراکتور گرفته، در زمین بدرخشد و تصویری که در این سال‌ها در ایران از خودش ساخته را، بیشتر از این مخدوش نکند.

اشکان رانیز برای همیشه حل کرد. این بازیکن بالاخره حاضر شد به ایران سفر کند و پیراهن تیم ملی را بپوشد. اشته در همه این سال‌ها تحت کنترل کی‌روش، یک بازیکن کاملاً منضبط بود. ستاره‌ای که هیچ‌وقت واکنشی منفی به تعویضش نشان نداد و در جام جهانی ۲۰۱۸ با وجود نیمکت‌نشینی ۲۷۰ دقیقه‌ای به کارلوس کی‌روش معترض نشد. رفتار او با توشاک اما این اواخر باور نکردنی بوده است. او در مواجهه با مردی که زمانی روی نیمکت رئال مادرید قهرمان اروپا شده، برخوردی تاسف‌بار و ناامیدکننده از خودش بروز داده است. توشاک با نرم‌خویی همیشگی، برنامه‌ای برای کنار گذاشتن دژاگه ندارد و این بازیکن نیز، تا امروز به خاطر حرکاتش در کنار زمین از سرمربی تیم عذرخواهی نکرده است. به نظر می‌رسد اشکان دژاگه خودش را در سطحی بالاتر از فوتبال باشگاهی ایران تصور می‌کند و ریشه خشونت او در کنار زمین رانیز باید در همین تصور جست‌وجو کرد. او در حالی با این حجم از غرور و نخوت به فوتبال ایران اضافه شده که در زمان پیوستن به تراکتورسازی، هیچ پیشنهادی از کشورهای اروپایی نداشته است. در وضعیت ارزی بحرانی اقتصاد کشور، اشکان حقوقش را به «دلار» گرفته اما در زمین به اندازه ریال

قرار می‌گرفت. او همواره نماد نظم و حرفه‌ای‌گری آلمانی به شمار می‌رفت و به عنوان یک الگو، به فوتبالیست‌های جوان ایرانی معرفی می‌شد. اشته در تیم ملی، همواره از حاشیه و هیاهو دور بود و همین رفتار پخته، موجب شد این بازیکن تجربه بستن بازوبند کاپیتانی تیم کی‌روش رانیز به دست بیاورد. تنها چند هفته بعد از حضور در فوتبال باشگاهی ایران اما تصویر کاملاً متفاوتی از این بازیکن شکار کرد. او روی نیمکت با عصبانیت در حال تعقیب توشاک بود و شاید اگر سایر نیمکت‌نشین‌ها جلوی این بازیکن رانمی‌گرفتند، یک فاجعه بزرگ در تختی‌آبادان به وجود می‌آمد. شاید اگر در تیم مقابل جاسم کرار چنین رفتاری از خودش نشان می‌داد، هضم این اتفاق برای همه ساده به نظر می‌رسید اما اشکان برای تعقیب کنندگان فوتبال ایران، مثل بتی بود که ناگهان در آبادان تکه تکه شد. زمزمه‌های حضور اشکان دژاگه در فوتبال ایران، اولین بار توسط امیر قلعه‌نویی مطرح شد. افشین قطعی اولین مربی تیم ملی بود که به صورت جدی برای آوردن اشکان به ایران تلاش کرد و با پاسخ منفی قاطعانه او مواجه شد. به نظر می‌رسد دژاگه کار کردن با یک مربی ایرانی را در شان خودش نمی‌داند. حضور کارلوس کی‌روش در تیم ملی، معمایی

آریا طاری

عملکرد دژاگه پرداخت و شاید عصبانیت «اشعه» نیز از همان روز آغاز شده بود. دژاگه که به تازگی از اردوی تیم ملی به تراکتورسازی برگشته بود، مسابقه با نفت آبادان را از روی نیمکت آغاز کرد و در نیمه دوم به زمین فرستاده شد. توشاک که از عملکرد این هافبک با تجربه در زمین راضی نبود، در وقت‌های اضافه او را از ترکیب خارج کرد و همین موضوع موجب شد شعله‌های خشم دژاگه در کنار زمین زبانه بکشند. این برای اولین بار بود که دژاگه در چنین موقعیتی

کند. تراکتور ابزار لازم را برای رقم زدن اولین قهرمانی لیگ برتر در اختیار دارد اما اگر ناسازگاری اشکان با توشاک ادامه پیدا کند، خیلی زود یکی از آنها ناچار به ترک باشگاه خواهد شد. دژاگه برای تراکتورسازی، یک فوتبالیست معمولی نیست و طبیعتاً جنجال‌های مربوط به او نیز، معمولی نخواهند بود. داستان درگیری اشکان دژاگه با جان توشاک، احتمالاً ریشه‌هایی در گذشته داشته است. سرمربی ولزی تراکتور بعد از شکست برابر استقلال، به سرزنش

شب تلخ تراکتوری‌ها در آبادان، کلکسیون از ماجراهای نگران‌کننده برای هواداران این باشگاه را در خود داشت. از بازگشت بزرگ نفت به بازی در ثانیه‌های پایانی تا اعتراض شدید اشکان دژاگه به تعویض و البته شکست در ضربات پنالتی. جسام حذفی برای تراکتورسازی در اولین قدم تمام شد و حالا باشگاه تبریزی برای موفقیت در این فصل باید تنهاروی لیگ برتر حساب

همراه بانک

شعب دیجیتال

همراه پرداخت

بانک ایران زمین بانک دیجیتال